

ת"פ 46654/04/17 - מדינת ישראל נגד סיף אלאסלאם הלול

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 46654-04-17 מדינת ישראל נ' הלול(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דניאל קירס
מדינת ישראל באמצעות ב"כ קוג'אן
תחאוחו, מתמחה

המאשימה

נגד

סיף אלאסלאם הלול (עציר) באמצעות ב"כ
עוה"ד מארון אבו נסאר

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום, אשר ייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 112(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין.

1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

הערכים החברתיים הנפגעים מכניסה לישראל שלא כחוק הם בטחון המדינה ותושביה (ת"פ (מחוזי חי') 36328-09-15

עמוד 1

מדינת ישראל נ' מלחם, פס' 14 (18.2.2016) וריבונות המדינה (ת"פ (מחוזי י-ם) 49845-01-14 **מדינת ישראל נ' רשק**, פס' 14 (11.12.2014).

ב. מידת הפגיעה בערך החברתי הנפגע

אין בכתב האישום נתונים המצביעים על קלות יתרה או חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה. הסנגור הנכבד טוען כי הנאשם נכנס לישראל לצורך פרנסה. ב-רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) נקבע כי כאשר מדובר בעבירת שב"ח לצורך פרנסה, הפגיעה בערכים החברתיים הנפגעים קטנה יחסית (ענין **אלהרוש**, פס' 18).

מתחם העונש ההולם

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם ברכיב המאסר עומד, עקב ההחמרה במצב הבטחוני, על חודש עד 6 חודשי מאסר בפועל. הוא טען, ללא הצבעה על ראיות בענין, לעלייה בהשתתפות שוהים בלתי חוקיים בפיגועים, ולכך שבפיגועים מהשבוע שלפני דיון הטיעונים לעונש השתתפו שוהים בלתי חוקיים ללא עבר פלילי.

הסנגור טוען כי המצב הבטחוני רגוע, וכי בפרט במחוז הצפון לא היו פיגועים במשך חודשים. לטענתו, מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצורך פרנסה וללא עבירה נלווית עומדת על מאסר על תנאי עד 5 חודשים, בהתאם למתחם שנקבע בענין **אלהרוש**.

בענין **אלהרוש** עמד בית המשפט העליון על כך שמשמעות תיקון 113 היא יצירת הבניה בשיקול הדעת ואחידות בענישה, תוך שמירת עיקרון אינדיבידואליות בה ו"עם זאת, בית משפט זה גם הכיר בכך שעם הזמן יוצר קורפוס של מתחמי עונש הולמים בנסיבות מסוימות" (שם, פס' 16). נקבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות, עומד על עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים, כאשר חמישה חודשים אלה יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל, ובנוסף לכך קנס שנע בין 0 ₪ לבין 2,000 ₪. נקבע, כי אם לנאשם עבר פלילי, ובכלל זה עבירת שב"ח, ניתן יהיה להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם", שכן מדובר בנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה (שם, פס' 31).

עוד נקבע בפסק דין **אלהרוש**, כי -

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון" (פס' 65).

המאשימה הפנתה להליכים שבהם נגזרו 30-31 ימי מאסר בגין עבירת שב"ח. היא הפנתה ל-רע"פ 4088/13 **הדרי נ' מדינת ישראל** (11.6.2013), בו נקבע מתחם עונש של חודש עד ששה חודשי מאסר; אולם אותה החלטה ניתנה לפני הלכת **אלהרוש**. כן הפנתה, בין היתר, ל-ת"פ 10902-11-15 **מדינת ישראל נ' גבור** (9.11.2015).

את דינו של הנאשם שבפני אגזור בהתאם לפסק הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת בנושא השפעת החמרת המצב הבטחוני על הענישה בעבירת שב"ח למטרת פרנסה, ב-ע"פ (נצ') 57021-10-15 **ג'עברי נ' מדינת ישראל** (10.11.2015):

"... הלכת אלהרוש מאפשרת החמרת המתחם, בשל שינוי המצב הביטחוני, אך שינוי זה צריך להיעשות באופן מידתי, תוך התחשבות גם במדיניות הענישה הנוהגת וראיית המצב הבטחוני בכללותו. מבלי לפגוע באמור לעיל, אנו סבורים כי הדרך העדיפה להתמודד עם הצורך להתאים את העונש למצב הביטחוני הקיים, הינה באמצעות גזירת העונש בתוך המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש, תוך מתן דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, (סעיפים 40'ו-40'ז לחוק העונשין, התשל"ז-1977). באופן זה יינתן שיקול דעת רחב יותר לבית המשפט לתת משקל לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולמידת ההרתעה הנדרשת ביחס לנאשם שבפניו. גזירת הדין בדרך זו, מאפשרת גם עריכת איזון בין רכיבי הענישה, כאשר שיקולי הרתעה יכולים למצוא ביטויים אף בהטלת קנס על הנאשם, לצד עונש המאסר בפועל" (פס' 19-20).

2. גזירת העונש של הנאשם:

המאשימה עותרת להטלת 35 ימי מאסר בפועל, מעצר על-תנאי וקנס. הסנגור מבקש להשית על הנאשם מאסר על-תנאי - בצד הנמוך של מתחם העונש בהלכת **אלהרוש** - והתחייבות.

א. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. **פגיעת העונש בנאשם** - נטען כי הנאשם הוא המפרנס היחיד למשפחתו, המונה 7 אחים הורים וסבים אשר מתגוררים יחד בשטח של פחות מ-100 מ"ר, וכי הוא במצב סוציאקונומי קשה ביותר.
2. **פגיעת העונש במשפחת הנאשם** - ראו לעיל.
3. **נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעה** - לא נטען בענין זה.
4. **נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב** - הנאשם נטל אחריות על המעשה, בכך שהודה.
5. **מאמצים לתיקון תוצאות העבירה** - לא רלוונטי.

6. **שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא) - הנאשם שיתף פעולה וחסך משאבים לתביעה ולבית המשפט בכך שהודה.**

7. **התנהגות חיובית - לא נטען לענין זה.**

8. **נסיבות חיים קשות - ראו לעיל.**

9. **התנהגות רשויות אכיפת החוק - לא נטען לענין זה.**

10. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה - לא חריג.**

11. **עבר פלילי או העדרו - לא נטען כי לנאשם זה עבר פלילי. נטען כי הנאשם נתפס 20 יום קודם לעבירה מושא כתב האישום בישראל ללא היתר. לטענת הסנגור אין מקום להתחשב בנתון זה לחומרה, נוכח מדיניות בענין אי-הגשת כתב אישום בכניסתו הראשונה של אדם לישראל ללא היתר. מקובל עלי כי לא מדובר בעבר פלילי; עם זאת, משהודה הנאשם בעובדות כתב אישום ועובדה זו ביניהן, איני מוצא מקום להתעלם מהעובדה שכבר נכנס בעבר הקרוב לישראל ללא היתר.**

ב. **שיקום; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור - כפי שנקבע כאמור לעיל בענין ג'עברי, המצב הבטחוני עלול להצדיק הרתעה בענישה, מפני כניסה לישראל ללא היתר. ישראל ידעה תקופות קשות בהרבה מהמצב הבטחוני היום, אולם היא ידעה גם תקופות שקטות יותר. השיקול בדבר הרתעה נוכח המצב הבטחוני כיום הוא שיקול רלוונטי.**

ג. **נסיבות נוספות - אין נתונים.**

לאור כל האמור, הנני משית על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. 26 ימי מאסר בפועל, בניכוי הימים בגינם היה הנאשם עצור בתיק זה.

ב. 60 ימי מאסר על-תנאי. התנאי הוא שהנאשם יימנע מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 במשך שנתיים.

ג. חתימה על התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע מביצוע עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים. אם לא יחתום תוך 7 ימים, ייאסר במשך 30 יום או עד שיחתום, לפי מוקדם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט